

Ei sovi unohtaa, vaan oikeasti muistaa

- » **Parast unhotta tomne**
- » Käsikirjoitus, sävellykset ja sanoitukset Vesa-Pekka Leino
- » Ohjaus Matti Mäntylä
- » Puvustus Taru Liipola
- » Laulujen ohjaus Esa Laihonen
- » Soittajatyttö Vilma Salminen
- » Ensi-ilta Kuivalahden kesäteatterissa 1.7., esityksiä 17.7. saakka

TEKSTI Aimo Ruusunen

Kuivalahden viehätyks ei vuosien saatossa vähene, päinvastoin. Kesäteatteria täällä Eurajoen perinnemaisemassa on tehty jo vuodesta 1980, ja nytkin näyttämölle saatu uutuus lunastaa lupauksensa.

Kyse on tällä kertaa kesäteatterin oman näytelmäkirjoituskilpailun palkitusta perinteistä lähtevästä tekstistä. ”Parast unhotta tomne” käyttää hyväksi vuosikymmenien parhaat kansannäytelmien avut unohtamatta, että ollaan kotinurkilla.

Perinnettä pitää yllä sekin, että Esa Laihonen on ohjannut musiikkiesitykset ties jo monettako kertaa.

Näytelmä on kertomus pienestä kalastajatilasta, jonka aikamiespojasta on kehkeytyneessä isäntä mereen hukkuneen isänsä perijäksi. Suhteet rikkaampaan naapuritilalliseen eivät ole oikein kunnossa, ja siihen suurin syy taitaa olla erilaisten väärinkäsitysten sarja. Miehet eivät niin sanotusti puhu samaa kieltä.

Tommi Valtosessa kalastajatilalan poikana on tuttua puhuttua, jopa rajuuttua, ei mitään ylinäyttelemistä vaan parikymppisen luonnollista energiaa. Ari Mäkitalo hänen vastapoolinaan eli kokeneena tilallisen saa harattua jaloillaan vastaan vielä siinäkin vaiheessa, kun kaksi miestä ottaa hänestä fyysisesti mittaa.

Tarina ei olisi totta ilman naisväkeä. Kyllikki Nordling kalastajatilalan emäntänä ja Minka Uusi-Kartano alaikäisenä, mutta pyykki hyvin pesivänä tyttärenä tekevät roolinsa juuri niin kuin tällaisessa ”vanhassa tarinassa” kuuluukin. Elina Mäkitalo tilallisen piikana on luonnollinen kiinnostuksen kohde naapurin pojalle, ei

roolityönä ollenkaan hassumpi. Anniina Sookari tilallisen tyttärenä puolestaan on asetettu selvään ”fröökynämuottiin”, jonka jäykkyys onneksi laukeaa siinä vaiheessa, kun neiti kirkkovaatteissaan kupsahtaa pyllylleen maahan.

Naisväen rooleissa on onnistuttu välttämään perinteiset stereotyyppit. Päinvastoin on onnistuttu rakentamaan heidänkin henkilöistään juonta kehittävä ja ongelmia ratkaiseva tekijä.

Muu väki on erityyppisiä miehiä. Iiro Kalli kalastajatilalan nuoren isännän ystävänä on jossakin vaiheessa sekoamassa henskeleihinsä, mutta roolinsa hän tekee suoraviivaisen oikein. Hän ei hae Sepon persoonasta enempää kuin siihen oikeasti sopii. Nuorilla miehillä on aina nuorten miesten kujeet.

Vanha kalastaja (Simo Reunanen) tuo tarinaan mukavaa syvyyttä myös puheillaan, ja lisää ulottuvuutta antavat lapualainen kiertävä kauppias (Ilari Lampinen) ja ehkä hieman liiaksi jäykistetty, mutta sopivan virkamiesmäinen kalatalouden tarkastaja (Tarmo Uusi-Uola).

Vesa-Pekka Leino on luonut myös näytelmän laulujen tekstit ja sävelen. Ohjaaja, pitkän linjan ammattilainen Matti Mäntylä on saanut nämäkin osat toimimaan kokonaisuudessa niin, että mikään ei tunnu keinotekoiselta. Puvustajana on teatterin pitkän linjan tekijä, Taru Liipola.

**140 000
KATSOJAA**

Kuivalahden kesäteatterin ilmoittamien lukujen mukaan teatterin esityksissä on kesän 1980 jälkeen, 28 eri kesänä, käynyt katsojia noin 140 000.

Jotkut näytelmät ovat olleet ohjelmistossa useammin kuin kerran. Niistä Munakarinen veljekset on kerännyt noin 27 000 katsojaa, Tuuterin Linda 14 500 katsojaa ja Korsteeni remontti 12 000 katsojaa.

Munakarinen veljekset kirjoitti Pentti Saaris-to; Tuuterin Lindan ja Korsteeni remontin Reijo Leino. Leino on myös monien muiden paikkakunnan perinteestä lähteneiden alkuperäisnäytelmien kirjoittaja. Itse asiassa 2000-luvulla esitetyistä useimpien.

Ja se on sukuvika. Vesa-Pekka Leino on Reijo Leinon poika. Kirjoituskilpailun paremmuus ei kuitenkaan perustunut tähän, sillä tekstit arvioitiin nimi-merkkien tekemistä.

Tämänvuotisen näytelmän nimestä huolimatta ei kannata unohtaa, vaan muistaa. Oma perinne on eräs eurajokelaisen kesäteatterin tekijöiden vahvuuksista. – A.R.

Kalastajatilalan pojan Arvin (Tommi Valtonen) otteissa on vimmaa niin, että kahden miehen otekin tahtoo livetä. Lopulta taitaa käydä niin, että naisten pehmeämmät menetelmät toimivat tehokkaammin.